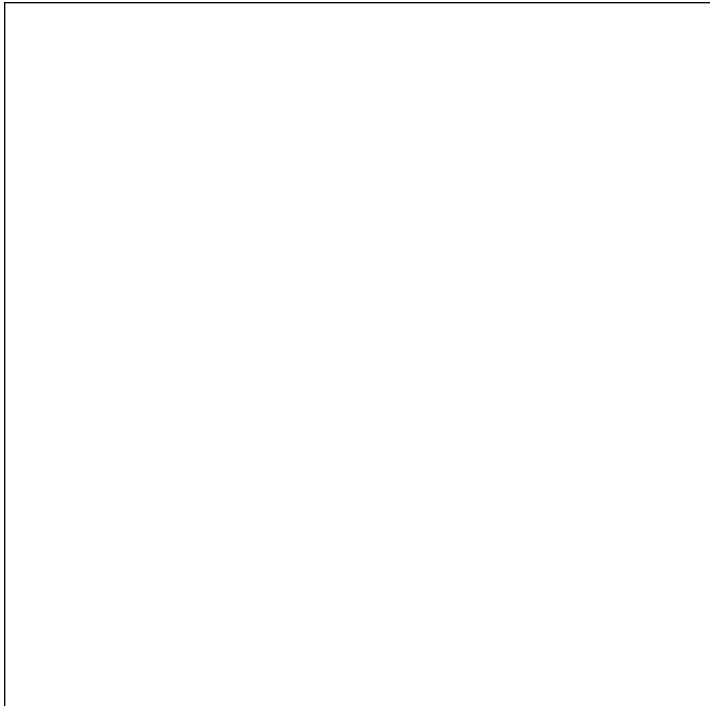

(uten bilder)

- III nivå 4
- russisk / bokmål
- Ania Voznaiia
- ❖ Wiehan de Jager
- Zuliu folktale

Honningsuidens hevn

Mectb Hrnjan

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreført midt av Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Overrett av: Ania Voznaiia (ru), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Illustrert av: Wiehan de Jager

Skrevet av: Zuliu folktale

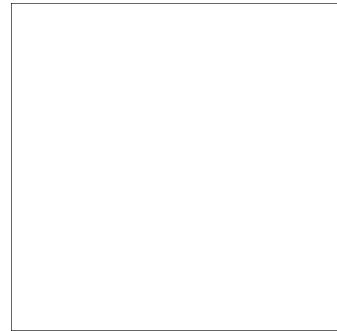
Mectb Hrnjan / Honningsuidens hevn

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Namngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.

Это история Нгиди, медоуказчика, птицы, которая приводит к мёду, и жадного молодого человека по имени Гингиле. Однажды Гингиле охотился и услышал зов Нгиди. Гингиле проголодался при мысли о мёде. Он остановился и внимательно прислушался, выискивая птицу в ветках над головой. “Чирик-чирик-чирик,” пела птица, перелетая с дерева на дерево. “Чирик-чирик-чирик,” звал Нгиде и останавливался время от времени, чтобы убедиться, что Гингиле шёл за ним.

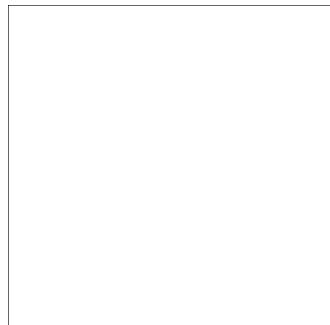
...

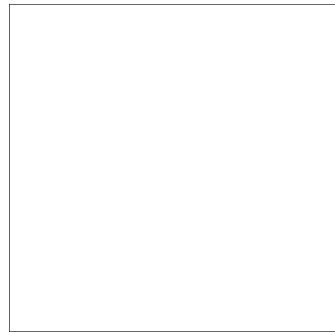
Dette er historien om Ngede, honningguiden, og en grådig ung mann ved navn Gingile. En dag mens Gingile var ute på jakt, kalte Ngede på ham. Gingile fikk vann i munnen ved tanken på honning. Han stoppet og lyttet oppmerksomt, og lette til han så fuglen i grenene over hodet sitt. “Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk”, kvitret den lille fuglen idet den fløy til det neste treet, og det neste. “Tsjitikk, tsjitikk, tsjitikk”, kallet han, og stoppet innimellom for å forsikre seg om at Gingile fulgte etter.

Etter en halvtimme nådde de et stort vilt fikenetre. Ngede
 hoppet rundt som en gal blant grenne. Han slo seg ned
 på en gren og strakk hodet mot Gingilie som om han sa:
 „Her er det! Kom nå! Hvorfor bruker du så lang tid?“
 Gingilie kunne ikke se noen bier fra under treet, men han
 stoltet på Ngede.

...

Hepes noraca oho noAouan k Gourpomy Ankomy
 nkhinpoemy Apebey. HrnAn 6pictpo 3antpiraun c Bektin
 ha betky. Oh ycerica ha oAhY ns betok n nobephyu
 rouoby k Lnhnre, kak 6bi roboqa, „Bot! NAn choA!“
 Lohemy tak Aotro?“ Lnhnre he BnAen nheAn ns
 noAokpa Apebba, ho oh Aobepau HrnAn.

Гингиле опустил своё охотничьё копьё на землю под дерево, собрал сухих веток и сделал маленький костёр. Когда костёр разгорелся, он засунул длинную сухую ветку в середину костра. Когда это дерево горит, от него особенно много дыма. Он полез по дереву, зажав холодный конец палки в зубах.

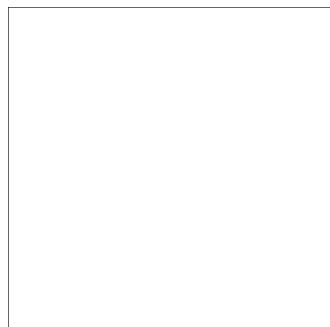
...

Så Gingile la spydet sitt ned under treet og samlet noen tørre kvister og tente et lite bål. Da ilden brant godt, stakk han en lang, tørr kjepp inn i hjertet av bålet. Denne veden var kjent for å lage mye røyk mens den brant. Han begynte å klatre mens han holdt den kjølige enden av kjeppen mellom tennene.

Snart kunde han høre summingen til de travle bønne. De
 kom inn og ut av et hullrom i trestammen - boret deres.
 Da Gingile hadde boret, syntet han den rykende enden
 inn i hullrommet. Bønen for ut, siste og klare til angrep.
 De flyt bort siden de ikke likte roken - men ikke før de
 hadde gitt Gingile noe smertefullt stikk!

...

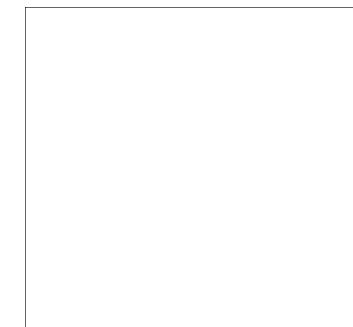
Lihrike.
 Høvdinga spredde om Gørpysa om Gyakkaen
 som Ngede, respekterer de den lille fuglen. Hver gang de
 sanker hønning sørger de for å gi den største delen av
 om Gyakkaen, når barna til Gingile hører fortellingen
 om Gyakkaen og børnene.

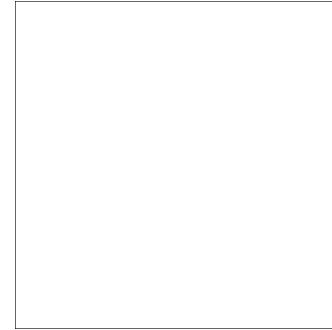
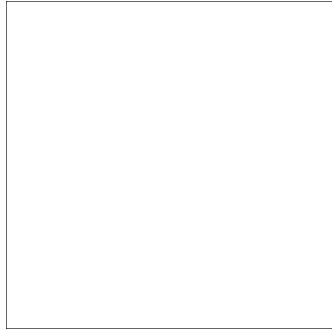

Og på den måten, når barna til Gingile hører fortellingen
 om Gyakkaen og børnene, føler de seg godt tilbake til
 den tiden da de var små og kunne spise hønning.
 Og når de vokser opp, minner de om Gyakkaen og
 hvordan han hjalp dem med mat og beskyttelse.

...

Teneppe, korra året i lihrike cupimat nctopino HnAn,
 om Gyakkaot Marahkyo lihry. Korra om cognaport
 mea, om he sagiprath octabant camyo Gørpysa hacib
 cot Aua ntuypi!

Когда пчёлы вылетели, Гингиле засунул руки в улей. Он достал оттуда тяжёлые соты, с которых стекал ароматный мёд. Он заполнил ими сумку, которую он нёс на плече, и стал лезть вниз по дереву.

...

Da biene var ute, stakk Gingile hånden sin inn i bolet. Han tok ut håndfuller med tunge vokskaker som dryppet av deilig honning og var fulle av feite, hvite larver. Han la vokskakene forsiktig i veska han bar på skulderen og begynte å klatre ned fra treet.

Гингиле успел слезть с дерева до того как Леопард смог дотянуться до него. В этой спешке он пропустил ветку, упал на землю и подвернул щиколотку. Он побежал как можно быстрее. К счастью для него, Леопард был еще слишком сонный чтобы гнаться за ним. Так Нги迪 отомстил Гингили, а Гингили получил свой урок.

...

Før Leopard kunne svinge labben etter Gingile, skyndte han seg ned fra treet. I hastverket bommet han på en gren og landet med et høyt brak på bakken og forstuet ankelen. Han hinket videre så fort han kunne. Heldigvis for ham var Leopard fortsatt for søvnig til å jage ham. Ngede, honningguiden, hadde fått sin hevn. Og Gingile hadde fått seg en lærepenge.

Ngede sā i virig pā alt Gingilie gjorde. Han ventet pā at han skulle legge igjen en tjukk vokskake som en takkegave til annen gren. Men i stedet for bolte, stirret han inn i hønningguiden. Ngede svinsset fra gren til gren, nærmere og nærmere bakkene. Til slutt nådde Gingilie foten av tretet. Ngede satt pā en stein nær gutten og ventet på belønningene sitt.

...

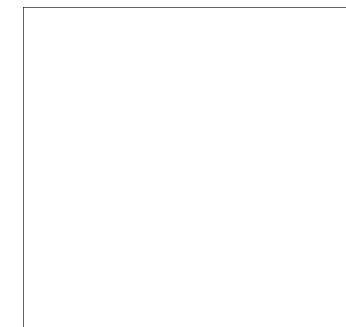
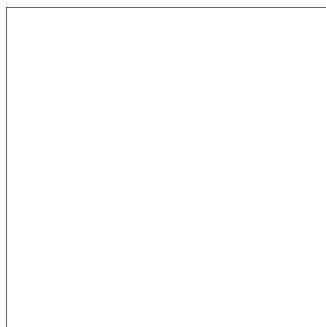
Hrinan kāaho hāruhāan sā bēm, ato āteran lñhñne. Oh kāan, ato lñhñne octabent emy hacit cot kak gurapahocb tomy, kro ykasaan emy, rāe hantn mēa, Hrinan uppirai c betkn ha betky, gurke n gurke k 3emne. B kohle kohlob, oh Aogparica Aō noAoknra Aepbea. Hrinan ycerica ha ha kameh heitoAaneky ot marhinka n ctar kāatp harpaApli.

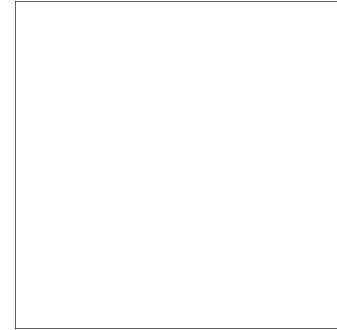
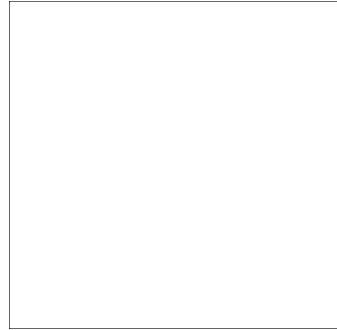
...

Gingilie klaret, men lurtे pā hvorfor han ikke hørt den sedvanlige summingen. „Kanskje bolte er dypt inne i treet“, tenkte han for seg selv. Han dro seg opp etter en annen gren. Men i stedet for bolte, stirret han inn i øyneene til en leopard! Leopard var veldig sint fordi øyneene hennes ble så brått avbrutt. Hun knep igjen øyneene og åpnet munnen for å vise de veldig lange og skarpe tenneene sine.

Octprie 3y6pi.

Oh cy3nu lñasa n nokasaan cbon orehp 6oipume n ytpa oh ybnAen rñlo reonapAal JleonaPā 6pi orehp paccepkēh, ato kro-to tak rpygo npeppibæt ero coh. noAymar oh, Oh noAthyrica k Apyrøn betke. Ho bmeto kykkahna, „habephoe, yñen rygioko b betrax,“ lñhñne rñes yAñburaica, ato he cypilunt unnpiphoro

Но Гингиле потушил костёр, подобрал копьё и пошёл к дому, не обращая внимания на птицу. Нгиди нервно закричал, “Вик-торр! Вик-торр!” Гингиле остановился, взглянул на маленькую птичку и засмеялся. “Ты хочешь мёда, не так ли, друг мой? Ха! Но я проделал всю работу, и это меня жалили. С чего бы это мне делиться с тобой этим замечательным мёдом?” И он ушёл. Нгиди был очень зол! Так с ним никто не обходился! Но он отомстит.

...

Men Gingile slukket bålet, plukket opp spydet, begynte å gå hjem og overså fuglen. Ngede ropte sint: “SEI-er, SEI-er!” Gingile stoppet og stirret på den lille fuglen og lo høyt. “Du vil ha litt honning, du, lille venn? Ha! Men jeg gjorde alt arbeidet og fikk alle stikkene. Hvorfor skulle jeg dele noe av denne deilige honningen med deg?” Ngede var rasende! Dette var da ingen måte å behandle ham på! Men han skulle få sin hevn.

Однажды несколько недель спустя Гингиле снова услышал медовый зов Нгиди. Он вспомнил вкусный мёд и снова последовал за птицей. Проведя Гингиле по кромке леса, Нгиди остановился отдохнуть на большом кусте. “Ага,” подумал Гингиле. “Должно быть на этом дереве улей.” Он быстро развёл небольшой костёр и полез по дереву с дымящейся палкой в зубах. Нгиди сидел и смотрел.

...

En dag flere uker senere hørte Gingile igjen kallet fra Ngede. Han husket den deilige honningen og fulgte ivrig etter fuglen nok en gang. Etter at den hadde ledet Gingile langs skogkanten, stoppet den for å hvile i et stort akasietre. “Å”, tenkte Gingile. “Bolet må være i dette treet.” Han tente raskt det lille bålet sitt og begynte å klatre med den rykende grenen mellom tennene. Ngede satt og ventet.